

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **MUDr. V. J.**, zastoupené Mgr. Luďkem Voigtem, advokátem se sídlem Bělohorská 185/163, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem Tychonova 221/1, Praha 6, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2013, č. j. 8 Ad 18/2010-32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podala kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 14. 5. 2013, č. j. 8 Ad 18/2010 - 32. Tímto rozsudkem městský soud zamítl stěžovatelčinu žalobu proti rozhodnutí rektora – velitele Univerzity obrany ze dne 31. 8. 2008, čj. 715-4/2008-2994 a proti rozhodnutí ministryně obrany ze dne 14. 11. 2008, čj. 693-12/2008-8764-RK, jímž byla zamítnuta její žádost o proplacení přídavku na bydlení za období od 1. 9. 2006 do 31. 7. 2007.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že napadený rozsudek městského soudu byl doručen zástupci stěžovatele do datové schránky dne 14. 5. 2013 (úterý). Kasační stížnost proti napadenému rozsudku, datovaná dnem 27. 5. 2013, byla prostřednictvím právního zástupce stěžovatele podána (doručena) elektronicky dne 29. 5. 2013 (středa), a to dle záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu Nejvyššího správního soudu. Rovněž prvé doručení kasační stížnosti do datové schránky Ministerstva vnitra proběhlo dne 29. 5. 2013.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jako je včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), řádné zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), absence dalších zákonných důvodů nepřípustnosti (§ 104 s. ř. s.), apod.

Kasační stížnost je opožděná.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že napadený rozsudek byl stěžovatelce (respektive jejímu zástupci) doručen v úterý dne 14. 5. 2013. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti tak počala běžet ve středu dne 15. 5. 2013 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 28. 5. 2013 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.), neboť právě úterý 14. 5. 2013 bylo dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty (tzn. doručení napadeného rozsudku). V případě elektronického podání platí, že podání musí být ve lhůtě soudu předáno (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006 - 68). K takovému předání však došlo až ve středu 29. 5. 2013. Stěžovatelka tedy podala svou kasační stížnost proti napadenému rozsudku až po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty, konkrétně jeden den po jejím uplynutí.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona odmítl, neboť byla podána opožděně. Z tohoto důvodu se Nejvyšší správní soud námitkami, které stěžovatelka vznesla v kasační stížnosti, nezabýval.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu